

Politiska fångar? Samvetsfångar? Landsförrädare?

I sin rapport 2010 uppgav Amnesty International, AI, att det fanns 55 "samvetsfångar" på Kuba. Efter att en dött och en frigivits återstod 53. Dock medger AI (AI 2008-03-18) att 52 av dem dömts "för att ha tagit emot pengar eller material från USAs regering för att bedriva verksamhet som enligt myndigheterna är undergrävande och skadliga för Kuba". Det vill säga att de dömts för handlingar som är brottsliga i de allra flesta länder i världen enligt lagar mot "verksamhet i främmande fientlig maktstjänst för att undergräva landets samhällssystem". De dömda har inte förnekat samarbete mot betalning från USA, tvärtom hävdade det som en mänsklig rättighet. Den 53e är före detta polis, dömd för tjänstefel och avslöjande av uppgifter om landets säkerhetstjänst.

USAs finansiering tabu i media

Det säregna med västerländska medierna och politikerna och AIs förhållningssätt till Kuba är att konsekvent utelämnar USAs roll som uppdragsgivare och finansör av en konstgjord "opposition" på Kuba. Från 1959 till 1981 finansierade CIA i hemlighet grupper och individer med uppdrag att störta regeringen med terroristaktioner av olika

slag och försök att bygga upp en femtekolonn på Kuba.

1982 avhelligades en del av verksamheten när Reagan inrättade National Endowment for Democracy, NED, för att öppet via så kallade NGOer infiltrera och bygga upp USA-lierad opposition i de länder vars regeringar inte behagade USA. För Kubas del antog USAs kongress 1991 och 1996 särskilda lagar för omfattande finansiering av organisationer på och utanför öriket för att få sitt stånd ett systemskifte där. (se "Uppdrag: att skapa kaos" sid 7)

Hylla makten, mobba offret

Detta är naturligtvis ett brott mot folkrätten, liksom USAs ekonomiska blockad. Men det förhärskande tankemönstret efter decennier av medial indoktrinering verkar se det som en självklar rättighet för världens ledande supermakt att invadera länder och folk såväl politiskt som militärt och ekonomiskt.

I medierapporteringen kallas de ändå "politiska" eller "samvetsfångar" och uppges vara betydligt fler än AIs 53. Medierna väljer istället den USA-närstående Elizardo Sanchez och hans självutnämnda "Människorättskommissionens" siffror (se sid 6 "Samkörda medier"). **Eva Björklund**